

HỒI THỨ MỘT TRĂM LINH NĂM
LÊN VÀO PHƯƠNG VIỆN DÒ TIN TỨC

Lý Hàn Thu tuy đã vào Phương Gia Đại Viện một lần nhưng chàng chưa thuộc hết cảnh vật . Chàng cứ cất bước đi về phía phòng ốc kiểu cổ và tính thăm trong bụng :

- Theo lời Tiểu Hắc Tử thì hiện trong Phương Gia Đại Viện có rất nhiều cao nhân giang hồ trú ngụ mà sao mình chưa trông thấy một bóng người nào? Xem chừng mình phải tìm cách trà trộn vào toà viện kiểu cổ kia để dòm ngó .

Tại một góc không trường có rất nhiều phòng ốc dựa vào bức tường vây cao ngất . Lý Hàn Thu biết rõ đó là chỗ ở của bọn nô bộc .

Cách kiến trúc Phương Gia rất kỳ lạ . Cả một toà viện tựa hồ là một thạch bảo liên hoàn tường bằng đá xanh có vẻ kiên cố vô cùng !

Lý Hàn Thu tuy biết trong bảo có đặt rất nhiều cơ quan nhưng chàng cũng phải liềm lĩnh tiến vào . Trong một khuôn cửa lớn có treo cao một ngọn đèn sáng, chung quanh có tua buông rủ, chiếu sáng cả một vùng .

Đột nhiên một gã đồng tử áo xanh vào trạc mười bốn, mười lăm tuổi từ cửa sau vọt ra cản đường Lý Hàn Thu , lạnh lùng thốt :

- Đứng lại !

Lý Hàn Thu dừng bước chấp tay nói :

- Tiểu quản gia !

Đồng tử áo xanh vẻ mặt kiêu ngạo . Gã không đáp lễ mà hỏi ngay :

- Người đến đây lâu rồi phải không ?

Lý Hàn Thu nghĩ thầm :

- Gã nhận lầm ta là một giáo sư hộ viện .

Chàng liền đáp :

- Tiểu đệ đến đây đã hơn nửa năm .

Đồng tử áo xanh hỏi :

- Vậy người biết rõ thể lệ ở đây chứ ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tiểu đệ biết rồi.

Đồng tử áo xanh hỏi :

- Người đã biết sao còn sấn vào nội viện ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tiểu đệ tìm một người.

Đồng tử lấy làm kỳ hỏi :

- Người muốn kiếm ai?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tiểu đệ kiếm Tần cô nương .

Tiểu đồng áo xanh ngấm ngấm Lý Hàn Thu một lúc rồi hỏi :

- Người kiếm Tần cô nương có việc chi ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tần cô nương bảo tại hạ làm cho y một việc . Đây là tại hạ muốn vào trả lời Tần cô nương .

Đồng tử áo xanh chau mày hỏi :

- Tên họ người là chi ? Để ta thông báo cho Tần cô nương xem cô muốn tiếp người không đã .

Lý Hàn Thu rất lấy làm khó nghĩ , bụng bảo dạ :

- Trước tình trạng này ta không thể báo tên họ thật được, mà ta bịa ra tên khác thì e rằng Tần cô nương không hiểu được .

Bỗng nghe đồng tử áo xanh tức giận hỏi :

- Người bị bệnh gì rồi mà có cái tên cũng không nhớ nữa?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tiểu đệ là Lý Lãm . Cái tên nghe chẳng nhẽ nhận chút nào .

Đồng tử áo xanh nói :

- Được rồi ! Người hãy đứng chờ ở đây để ta vào thông báo .

Lý Hàn Thu nói :

- Xin đa tạ tiểu quân gia .

Đồng tử áo xanh trở gót đi vào trong . Chỉ trong khoảnh khắc hần đã rảo bước đi ra .

Lý Hàn Thu bụng bảo dạ :

- Con đường thông vào đại sảnh phòng thủ rất nghiêm mật . Nếu ta tự tiện xông vào tất bị họ phát giác, đành phải nhẫn nại chờ ở đây.

Đồng tử áo xanh đi gần tới chỗ Lý Hàn Thu, vẫy tay nói :

- Bây giờ Tần cô nương mắc bận , không rảnh để tiếp người. Vậy người hãy về đi, sáng mai sẽ nói cũng được .

Lý Hàn Thu nghĩ thầm :

- Lối giao thông này tuy có người ngăn trở nhưng chưa chắc đã cản nổi ta, mình chỉ sợ cơ quan trùng điệp khó nổi đề phòng .

Đồng tử áo xanh thấy Lý Hàn Thu cứ đứng ỳ ra chưa rút lui thì tức giận hỏi:

- Người ngớ ngẩn gì vậy? Chưa nghe rõ lời ta nói hay sao?

Kể ra bản lãnh Lý Hàn Thu chủ cất tay một cái là hạ được gã đồng tử, nhưng chàng nghĩ tới đại cuộc nên phải nín nhịn, cười mát đáp :

- Phiền quân gia thông báo cho một lần nữa là tại hạ có việc cần ?

Đồng tử áo xanh xua tay nói :

- Thôi đi đi ! Ta giúp người một lần là quá rồi. Người đừng được đàng chân lằng đàng đầu nữa !

Bỗng có âm thanh trong trẻo vang lên hỏi :

- Ai muốn kiếm ta đó ?

Đồng tử áo xanh đáp :

- Cha này đây !

Tần Nhi mình mặc áo màu lục từ từ đi tới. Cặp mắt nàng nhìn chăm chú vào mặt Lý Hàn Thu hỏi :

- Người muốn kiếm ta ư ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Cô nương sai tại hạ làm việc đó, hiện đã làm xong rồi vậy xin báo để cô nương hay .

Tần Nhi nghe thanh âm Lý Hàn Thu không khỏi biến sắc hỏi lại :

- Xong cả rồi ư ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Xong cả rồi.

Tần Nhi đưa mắt nhìn đồng tử áo xanh nói :

- Đúng rồi ! Người này đã làm giúp ta một việc . Ta đưa hắc vào trong hỏi lại cho tường tận rồi sẽ đưa hắc ra .

Đồng tử áo xanh cười nói :

- Tần cô nương đã dặn bảo thì còn có điều chi không ổn . Cô nương đưa hắc đi !

Tần Nhi nói :

- Người hãy theo ta mà phải cẩn thận đừng có bước ẩu đụng vào cơ quan mà chết .

Doạn nàng cất bước đi trước .

Lý Hàn Thu chấp tay chào đồng tử áo xanh rồi theo sát Tần Nhi .

Tần Nhi đi trong đường hành lang chuyển mấy khúc quanh rồi xuyên qua một cái sân rộng tiến đến một toà phòng ốc .

Lý Hàn Thu theo Tần Nhi vào .

Tần Nhi quay lại đóng cửa, khẽ nói :

- Người thật là lớn mật .

Lý Hàn Thu tủm tủm cười nói :

- Không vào hang cọp làm sao bắt được cọp con, nhưng Phương Tú hiện thời không có ở trong viện .

Tần Nhi nói :

- Sao người biết y không ở trong viện .

Chắc nàng cảm thấy mình hỏi như vậy là ngu xuẩn, liền đổi giọng :

- Người gặp y ở ngoài đường rồi ư ?

Lý Hàn Thu gật đầu đáp :

- Tại hạ giả trang làm nũng tên quân canh ra ám hiệu cho hắn .

Tần Nhi hỏi :

- Người giết gã đó rồi ư ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Không có đâu. Tại hạ chỉ điểm huyết gã mà thôi.

Tần Nhi nói :

- Mỗi đêm ở các trạm ngấm đều đổi phiên gác hai lần . Người phải xong việc trước canh hai mà dời khỏi nơi đây mới được .

Nàng trầm ngâm một chút rồi nói tiếp bằng một giọng thành thực :

- Công tử cho gã đồng tử giữ cửa vào kiếm ta là để lại dấu vết cho người theo dõi tiểu tỳ rồi đó .

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ đã nghĩ tới điều đó nên rất băn khoăn trong dạ . Chỉ còn cách nghĩ kế giết gã đi để bịt miệng .

Tần Nhi hỏi sang chuyện khác :

- Công tử có việc gì ? Đã mạo hiểm như vậy tất là có việc trọng yếu phải không ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ muốn thỉnh giáo cô nương ba việc .

Tần Nhi hỏi :

- Dường như công tử đã chắc chắn là tiện thiếp sẽ giúp công tử chăng ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ chỉ trông vào khí vận mà thôi.

Tần Nhi bỗng chúm chím cười nói :

- Cứ kể là công tử hên vận đi. Việc gì xin công tử nói mau !

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương đưa tại hạ vào đây mà không sợ người ta phát giác ra ư ?

Tần Nhi đáp :

- Đây là nội viện ở nhà sau, trước nay không có một địch nhân nào vào được . Công tử có việc gì cứ nói.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương đã gặp Lôi Phi chưa?

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Cho đến bây giờ tiểu ty chưa gặp y . Tiểu ty mắc bận không ra phía trước được mà y cũng không cách nào tiến vào nội viện .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Việc thứ hai là quan Khâm Đại có phải bị Phương Tú bắt vào đây không ?

Tần Nhi chau mày hỏi lại :

- Sao? Công tử cầu kết với quan phủ ư ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ bị bắt vào nha bắt đặc dĩ mà phải ậm ừ với họ . Cô nương cứ yên tâm, tại hạ quyết không mượn thế lực quan nha để đối phó với Phương Tú đầu.

Tần Nhi gật đầu không nói gì .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương không trả lời tức là mặc nhiên thừa nhận có chuyện này rồi chăng?

Tần Nhi vẫn không lên tiếng .

Lý Hàn Thu biết Tần Nhi còn nghĩ đến ân tình của Phương Tú đối với nàng, chàng cũng không hỏi chuyện đó nữa, chuyển sang vấn đề khác, chàng hỏi :

- Hiện thời trong Phương Gia Đại Viện rất nhiều cao thủ võ lâm trú ngụ phải không ?

Tần Nhi đáp :

- Phải rồi ! Một mình công tử thì dù võ công cao thâm đến đâu cũng chẳng thể làm gian tế mà cũng không có cách nào rời khỏi Phương Gia Đại Viện được .

Lý Hàn Thu nói :

- Đa tạ cô nương có lòng chỉ điểm .

Tần Nhi thở dài nói :

- Hành vi của Phương viện chúa tiểu tỳ rất phản đối , nhưng vì địa vị cách xa không có cách nào khuyên y được . Mặc khác y đối với tiểu tỳ vẫn một lòng thương yêu, vậy tiểu tỳ hy vọng công tử đừng đưa ra vấn đề nan giải cho tiểu tỳ .

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ hiểu rồi ! Quyết không để khó đến cô nương , chỉ mong cô ngấm ngấm viện trợ cho đã lấy làm cảm kích lắm rồi !

Tần Nhi hỏi :

- Công tử còn muốn điều chi nữa?

Lý Hàn Thu đáp :

- Giữa tại hạ và Phương Tú tuy có mối thù riêng, hai người cùng đấu trí với nhau, nhưng không vì thù riêng mà lãng quên chính nghĩa cùng sự an nguy của võ lâm .

Tần Nhi hỏi :

- Lôi Phi cũng vậy phải không ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Đúng thế ! Nếu tại hạ chỉ vì việc báo thù riêng thì vừa rồi hẳn đi một mình tại hạ đã ra quyết đấu với hắn rồi.

Tần Nhi hỏi :

- Công tử biết chắc sẽ thắng được y chăng ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ tự tin là không thể thua về tay hắn được .

Tần Nhi nói :

- Công tử tự phụ quá nhỉ ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Nếu tại hạ không có chút hào khí thì đã chẳng dám mạo hiểm tới đây.

Tần Nhi thở dài hỏi :

- Tiểu tỳ nghe rồi. Bây giờ công tử cho hay tiểu tỳ giúp công tử thế nào?

Lý Hàn Thu hỏi lại :

- Phương Tú tuy điệu võ dương oai nhưng hẳn không phải nhân vật chủ chốt. Tại hạ muốn biết nhân vật đứng sau lưng hắn là ai?

Tần Nhi trầm ngâm một lúc rồi đáp :

- Tiểu tỳ lưu tâm ngấm ngấm điều tra quả có thấy tình hình như vậy. Ban đầu tiểu tỳ tưởng là bọn Tử Vi Cung, nhưng về sau lại phát giác ra không đúng hoàn toàn mà dường như còn có một lực lượng khác nữa làm chủ tể Phương Tú .

Lý Hàn Thu khẽ hỏi :

- Cô nương có biết nhân vật đó là ai không ?

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Tiểu tỳ không biết vì họ đi lại với nhau rất thâm kín .

Lý Hàn Thu biết nàng nói thực . Có hỏi nữa cũng chẳng thể biết thêm được điều gì, liền chuyển sang chuyện khác :

- Vụ Trương Tam công tử liên minh với Phương Tú ra thế nào?

Tần Nhi đáp :

- Nội vụ ra sao họ dấu kín lắm , tiểu tỳ không biết được .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Trương Tam công tử còn ở Kim Lăng không ?

Tần Nhi đáp :

- Gã về rồi.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Xem chừng nội tình ở đây phức tạp lắm phải không ?

Tần Nhi gật đầu đáp :

- Đúng thế ! Cử động của Phương Tú có điều không được tự chủ . Dường như y bị một lực lượng nào ở trong bóng tối giật dây mà tiểu tỳ không nhận ra được . Gã tiểu đồng đó không phải ở Cung Tử Vi tới đây.

Lý Hàn Thu nói :

- Theo lời cô nương thì hành động của Phương Tú nhất nhất đều bị người kiểm chế chi phối?

Tần Nhi trầm ngâm một lát rồi đáp :

- Không hẳn như vậy. Phương Tú hết sức đẩy dụa, y cũng hy vọng mình được tự chủ, nhưng áp lực bên ngoài lớn quá khiến y không thể kháng cự được .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương có biết con người tài hoa tuyệt thế là Hàn công tử còn ở Kim Lăng này không ?

Tần Nhi đáp :

- Gã về Từ Châu rồi. Trước đây mấy bữa gã nói chuyện bí mật với Phương Tú rất lâu.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương có biết họ bàn chuyện gì không ?

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Tiểu ty không biết . Nhưng sau cuộc đàm luận về mặt hai người rất nghiêm trọng . Nhất là Hàn công tử dường như ngấm ngấm phần nộ . Các cuộc hội đàm bí mật đó chẳng vui vẻ gì nên Hàn công tử rời khỏi Kim Lăng ngay đêm để trở về Từ Châu.

Lý Hàn Thu tự hỏi :

- Chẳng lẽ hai người này đã xảy chuyện tranh chấp gì chăng ?

Tần Nhi lại nói tiếp :

- Phương Tú cùng Hàn Đào hành động gì trên chốn giang hồ nhất thiết đều giấu Hàn công tử nhưng lần này Hàn công tử tới Kim Lăng tựa hồ đã hiểu rõ nội tình . Phương Tú lại rất cần tài hoa của chàng điệt nhi đó giúp sức . Vì thế mà dĩ nhiên phải để Hàn công tử tham dự vào việc cơ mật .

Lý Hàn Thu gật đầu nói :

- Còn có một việc, tại hạ muốn thỉnh giáo cô nương .

Tần Nhi nói :

- Phương Tú là người rất tâm cơ . Y không để những việc trọng yếu tiết lộ ra ngoài một cách dễ dàng . Vậy công tử đừng hy vọng quá xa Tiểu tỷ cũng chẳng biết được mấy nỗi về tin tức trong Phương Gia Đại Viện .

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ vào đây thu lượm được như vậy đã là nhiều rồi , trong lòng rất thỏa mãn .

Tần Nhi cười mát nói :

- Tiểu tỷ nói vậy cũng không sai mấy đâu, nhưng công tử còn điều gì muốn hỏi thì hỏi đi !

Lý Hàn Thu hỏi :

- Hiện nay trong Phương Gia Đại Viện có nhiều cao thủ, họ là những nhân vật thế nào?

Tần Nhi đáp :

- Những nhân vật này rất phức tạp . Đại khái là môn hạ các môn phái.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Chẳng lẽ các môn phái lớn như Thiếu Lâm, Võ Đang cũng có người nữa ư ?

Tần Nhi trầm ngâm một chút rồi đáp :

- Tiểu tỷ thấy có cả hoà thượng đạo sĩ, chẳng hiểu họ có phải là người phái Thiếu Lâm cùng phái Võ Đang hay không ?

Lý Hàn Thu nói :

- Còn một điều mà tại hạ chưa hiểu rõ .

Tần Nhi hỏi :

- Điều gì ?

Lý Hàn Thu hỏi :

- Tại sao những người đó phải ở cùng Phương Tú một chỗ ?

Tần Nhi đáp :

- Dĩ nhiên ở đây có nhiều chỗ hay .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Hay ở chỗ nào? Tại hạ không sao hiểu được .

Tần Nhi nói :

- Khi công tử nhận ra rồi thì chẳng có chi là lạ nữa .

Lý Hàn Thu nói :

- Vì vậy mà tại hạ muốn thỉnh giáo cô nương .

Tần Nhi cười mát nói :

- Người nào thích nữ sắc thì Phương Tú đã nuôi vô số mỹ nữ để cống hiến cho họ . Người thích cờ bạc, Phương Tú cũng có rất nhiều con bạc để bồi tiếp . Kể nào thích ăn hút ca nhạc thì trong Phương Gia Đại Viện cũng đầy đủ, làm gì họ chẳng lưu luyến ?

Lý Hàn Thu nói :

- Tại hạ không tin chỉ vì thủ đoạn đó mà khiến cho bao nhiêu nhân vật võ lâm phải tận tâm với hắn .

Tần Nhi hỏi :

- Dĩ nhiên y còn có thủ đoạn khác . Tỷ như làm cho người thỏa mãn cả đôi đường danh lợi, thì làm gì người ta chẳng nghe y ?

Lý Hàn Thu nói :

- úi chà ! Thế ra Phương Tú là một nhân vật nhiều mưu thâm độc .

Tần Nhi nói :

- Dĩ nhiên y là một nhân vật phi thường !

Lý Hàn Thu hỏi :

- Cô nương có nghe nói đến Đàm Dược Sư bao giờ chưa?

Tần Nhi đáp :

- Đàm Dược Sư ? Cái tên đó tiểu tỳ đã nghe thấy rồi.

Nàng ngẫm nghĩ một lát rồi tiếp :

- À phải ! Tiểu tỳ đã nghe Phương Tú nói tới.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Hẳn nói thế nào?

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Y nói thế nào tiểu tỳ quên mất rồi , chỉ còn nhớ có cái tên mà thôi.

Lý Hàn Thu hỏi :

- Từ nay tại hạ hy vọng cô nương để ý người này cho .

Tần Nhi sửng sốt hỏi :

- Công tử muốn tiểu tỳ làm quân gian tế ngấm ngấm do thám mọi việc trong Phương Gia Đại Viện để rồi báo cáo với công tử chăng ?

Lý Hàn Thu biết mình lỡ lời , tủm tủm cười nói :

- Đây là tại hạ xin cô nương giúp dùm cho .

Tần Nhi lắc đầu đáp :

- Đáng tiếc tiểu tỳ không vâng lời được .

Lý Hàn Thu không tiện nhắc lại, liền chấp tay nói :

- Tại hạ xin cáo từ .

Tần Nhi nói :

- Để tiểu tỳ đưa ra cho tên tiểu đồn chủ gác cửa khỏi nghi ngờ .

Lý Hàn Thu trở gót toan bước ra khỏi cửa phòng thì đột nhiên Tần Nhi khẽ bảo :

- Công tử hãy chờ một chút .

Lý Hàn Thu quay lại hỏi :

- Việc gì ?

Tần Nhi hỏi :

- Công tử đi đâu?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ đi kiếm Lôi Phi, nếu không gặp y thì cũng đòi khỏi Phương Gia Đại Viện .

Tần Nhi hỏi :

- Công tử còn nhớ chỗ đã điểm huyết tiểu tỳ không ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Tại hạ còn nhớ .

Tần Nhi hỏi :

- Thế thì hay lắm ! Ngày mai vào huỳnh hôn chúng ta sẽ gặp nhau ở đó . Tiểu tỳ sẽ tìm cách gặp Lôi Phi, nhưng không hiểu sẽ phải nói gì với y ?

Lý Hàn Thu trầm ngâm hồi lâu rồi đáp :

- Tại hạ cũng không biết nữa . Cô nương hỏi y có việc gì nên cho tại hạ biết không ?

Tần Nhi cười mát nói :

- Té ra công tử chỉ muốn hỏi ư ?

Lý Hàn Thu nói :

- Phải rồi ! Tại hạ không biết y có điều gì cho tại hạ hay .

Tần Nhi nói :

- Được rồi ! Tiểu tỳ kiếm y rồi mai gặp công tử sẽ nói chuyện .

Lý Hàn Thu đáp :

- Vậy chúng ta cứ thế . Tại hạ đi đây.

Tần Nhi chợt nhớ tới chuyện gì trọng đại, ngăn Lý Hàn Thu lại đổi giọng thân mật hỏi :

- Lý huynh ! Tiểu muội muốn hỏi Lý huynh một việc .

Lý Hàn Thu hỏi :

- Việc gì ?

Tần Nhi hỏi :

- Lý huynh định đi ngay ư ?

Lý Hàn Thu đáp :

- Trà trộn được vào Phương Gia Đại Viện không phải chuyện dễ dàng, tại hạ muốn nhân cơ hội này để điều tra tình thế .

Tần Nhi vội đưa tay đặt lên môi ra hiệu cho Lý Hàn Thu đừng nói nữa . Thực ra chàng đã để cao cảnh giác ngậm miệng lại rồi.

Bỗng nghe có tiếng bước chân vọng lại. Tần Nhi kéo Lý Hàn Thu vào nhà mở tủ áo ra khẽ nói :

- Mau ẩn vào đi !

Lý Hàn Thu do dự một chút rồi lạng người y ẩn vào trong tủ áo

Tần Nhi đóng cửa tủ lại rồi lên giường nằm .

Nguyên đây là phòng ngủ của Tần Nhi .

Bỗng nghe phía ngoài có thanh âm chàng trai cất lên hỏi :

- Tần cô nương có đấy không ?

Hết hồi 105